

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ MÍSTOPŘEDSEDY SOUDNÍHO DVORA

22. února 2022*

[Text opraven usnesením ze dne 23. března 2022]

„Kasační opravný prostředek – Vedlejší účastenství – Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné s vnitřním trhem a fungováním Dohody o Evropském hospodářském prostoru za předpokladu splnění určitých závazků – Podnik působící na trzích dotčených spojením – Zájem na rozhodnutí sporu – Přípuštění“

Ve věci C-649/21 P(I),

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě čl. 57 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. října 2021,

Fastweb SpA, se sídlem v Miláně (Itálie), zastoupená E. Cerchi, M. Merolou, a F. Calientem, avvocati,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Iliad Italia SpA, se sídlem v Miláně, zastoupená D. Fosselardem a D. Waelbroeckem, avocats,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená G. Contem, a J. Szczodrowskim, jakož i C. Sjödin, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

[Po opravě provedené usnesením ze dne 23. března 2022]

MÍSTOPŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA,

po vyslechnutí generálního advokáta M. Szpunara,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Fastweb SpA domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 27. září 2021, Iliad Italia v. Komise (T-692/20, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2021:686), kterým Tribunal zamítl její návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání společnosti Iliad Italia SpA, jež byla žalobkyní v prvním stupni ve věci T-692/20.

Právní rámec

- 2 Článek 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40), stanoví:

„Spojení, které zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, bude prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.“

- 3 Článek 8 odst. 3 tohoto nařízení stanoví:

„Jestliže Komise zjistí, že spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 [...], vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za neslučitelné se společným trhem.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 4 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v bodech 1 až 8 napadeného usnesení. Pro potřeby tohoto řízení je lze shrnout následovně.
- 5 Dne 17. ledna 2020 obdržela Evropská komise oznámení o plánovaném spojení (dále jen „oznámené spojení“), kterým společnosti Vodafone Europe BV a Telecom Italia SpA zamýšlely seskupit své činnosti v oblasti pasivních infrastruktur v Itálii v nově vytvořeném společném podniku nazvaném Infrastrutture Wireless Italiane SpA (dále jen „INWIT“).
- 6 Dne 6. března 2020 přijala Komise na základě nařízení č. 139/2004 rozhodnutí C(2020) 1573 final, kterým prohlásila oznámené spojení za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.9674 – Vodafone ITALIA/TIM/INWIT JV) (dále jen „sporné rozhodnutí“).
- 7 Ve sporném rozhodnutí Komise v první řadě posuzovala pravděpodobné účinky oznámeného spojení. V tomto ohledu měla Komise zaprvé za to, že oznámené spojení vyvolává vážné pochybnosti, pokud jde o jeho slučitelnost s vnitřním trhem z důvodu nekoordinovaných vertikálních účinků na trzích poskytování mobilních telekomunikačních služeb na maloobchodní a velkoobchodní úrovni. Zadruhé Komise nevyloučila, že oznámené spojení může vyvolat vážné pochybnosti stran jeho slučitelnosti s vnitřním trhem, a to jednak z důvodu nekoordinovaných vertikálních účinků postihujících poskytovatele maloobchodních a velkoobchodních pevných bezdrátových telekomunikačních služeb využívajících technologii „*fixed wireless access*“, a jednak z důvodu nekoordinovaných horizontálních účinků týkajících se poskytování hostingových služeb v pasivních infrastrukturách provozovatelům mobilních sítí, poskytovatelům využívajícím technologii „*fixed wireless access*“ a zákazníkům jiným než provozovatelům televizního a rozhlasového vysílání.

- 8 Komise měla ve druhé řadě za to, že závazky přijaté společnostmi Vodafone Europe a Telecom Italia mohou oznámené spojení učinit slučitelným s vnitřním trhem a Dohodou o Evropském hospodářském prostoru (EHP), ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3). Z toho vyvodila, že oznámené spojení, jak bylo upraveno závazky nabídnutými stranami spojení, zásadně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na trzích, na kterých byly zaznamenány obavy z narušení hospodářské soutěže.
- 9 Sporné rozhodnutí tak uvádí, že oznámené spojení je slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP za předpokladu, že strany spojení splní podmínky a povinnosti uvedené v závazcích připojených k tomuto rozhodnutí.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. listopadu 2020 podala společnost Iliad Italia žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 11 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 11. března 2021 podala společnost Fastweb návrh na vstup do řízení ve věci T-692/20 jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání společnosti Iliad Italia.
- 12 Napadeným usnesením Tribunál tento návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení zamítl.
- 13 Tribunál zaprvé v bodě 24 tohoto usnesení konstatoval, že sporné rozhodnutí nebylo určeno společnosti Fastweb.
- 14 Zadruhé měl Tribunál v bodě 33 napadeného usnesení za to, že společnost Fastweb nepředložila důkaz o tom, že skutečně musí nebo bude muset odebírat hostingové služby pro svá přenosová zařízení od INWIT, a že tedy neunesla své důkazní břemeno. V tomto ohledu Tribunál v bodech 26, 29 a 31 tohoto usnesení zejména uvedl, že ze sporného rozhodnutí, jakož i z vyjádření Komise vyplývá, že společnost Fastweb využívá alternativy k pasivním infrastrukturám od INWIT a že neprokázala, že by se tyto alternativy mohly ukázat jako nedostatečné k uspokojení jejích potřeb nebo že by byly ohroženy selháním partnerství a spolupráce navázané mezi společnostmi Fastweb a jinými operátory.
- 15 Tribunál v bodě 34 uvedeného usnesení upřesnil, že pokud by bylo třeba chápat vyjádření společnosti Fastweb v tom smyslu, že selhání tohoto partnerství nebo spolupráce by znamenalo, že by potřebovala hostingové služby od INWIT, takové selhání v každém případě představuje budoucí a hypotetickou událost, kterou nelze prokázat přímý a trvajícím zájem na rozhodnutí sporu.
- 16 Zatřetí měl Tribunál v bodě 36 napadeného usnesení za to, že společnost Fastweb neprokázala, že podmínky a povinnosti uložené stranám spojení mají na její situaci jiné účinky než účinky vyplývající z jejího partnerství a spolupráce s jinými operátory nebo účinky přesahující účinky, které vyplývají z tohoto partnerství a spolupráce.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 17 Svým kasačním opravným prostředkem společnost Fastweb navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadené usnesení;

- vyhověl jejímu návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení ve věci T-692/20 na podporu návrhových žádání společnosti Iliad Italia a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.
- 18 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil společnosti Fastweb náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 19 Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá společnost Fastweb dva důvody, z nichž první vychází z nesprávného odůvodnění a zkreslení skutkového stavu a druhý z nesprávného právního posouzení při použití článku 40 statutu Soudního dvora Evropské unie.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace

- 20 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Fastweb tvrdí, že napadené usnesení je stíženo nesprávným odůvodněním a zkreslením skutkového stavu, jelikož Tribunál v tomto usnesení popřel, že by společnost Fastweb měla zájem na rozhodnutí sporu, a to pouze z důvodu, že v současnosti využívá alternativu k pasivním infrastrukturám od INWIT.
- 21 Jedinou relevantní otázkou přitom je, zda se právní postavení nebo hospodářská situace společnosti Fastweb změní, nebo by se mohla změnit v případě, že by bylo vyhověno návrhovým žádáním společnosti Iliad Italia znějícím na zrušení sporného rozhodnutí. Tribunál měl tedy při rozhodování o návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení posoudit důsledky zrušení sporného rozhodnutí pro obchodní činnost společnosti Fastweb. V tomto rámci se nemohl vyhnout tomu, aby vycházel z „předpokladů“ týkajících se účinku spojení podniků, jelikož jakýkoliv zájem na rozhodnutí sporu v oblasti spojení podniků nutně spočívá na takových „předpokladech“.
- 22 V projednávané věci je prokázán zájem společnosti Fastweb na vstup do řízení jako vedlejší účastnice, neboť zrušení sporného rozhodnutí by jí umožnilo využít lepších soutěžních podmínek tím, že by se jí nabízel přístup k hostingovým službám od INWIT vedle služeb získaných díky jejímu partnerství a spolupráci nebo namísto nich. Částečné zrušení tohoto rozhodnutí by umožnilo společnosti Fastweb přístup k lepší nabídce buněk (*cells*) od INWIT, jakož i mít větší přehled o charakteristikách těchto buněk a postupech pro přístup k nim.
- 23 Tribunál tak opomenul podstatné prvky sporu, zejména okolnost, že neexistence jakékoli alternativy na trhu k serverům aktuálně používaným INWIT by ji zbavila vyjednávací síly vůči jejím partnerům a omezovala by hospodářskou soutěž na trhu.

- 24 Společnost Fastweb rovněž uvádí, že je třeba zohlednit několik doplňujících skutečností, a sice její účast ve správním řízení před Komisí, její postavení nového provozovatele tržní sítě, předání informací Komisi o újmě vzniklé z důvodu nedostatečného přístupu k serverům od INWIT, jakož i podobnost mezi jejím postavením a postavením společnosti Iliad Italia.
- 25 Komise namítá nepřipustnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku a tvrdí, že společnost Fastweb jednak zpochybňuje skutková zjištění Tribunálu, aniž by tvrdila nebo prokázala zkreslení skutkového stavu, a jednak poukazuje na skutkové okolnosti, které nebyly uplatněny před Tribunálem.

Posouzení

- 26 Úvodem je třeba posoudit argumenty Komise, jejichž cílem je zpochybnit přípustnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je podle čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie kasační opravný prostředek omezen na právní otázky, s vyloučením jakéhokoli posouzení skutkového stavu. Pouze Tribunál je tedy příslušný k posouzení důkazů. Posouzení důkazů nepředstavuje, s výhradou případu jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku [v tomto smyslu viz usnesení místopředsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2016, Bundesverband der Pharmazeutischen Industrie v. Allergopharma, C-157/16 P(I), nezveřejněné, EU:C:2016:476, bod 9 a citovaná judikatura].
- 28 I když některé aspekty argumentace předložené společností Fastweb na podporu jejího prvního důvodu kasačního opravného prostředku by zřejmě mohly vést k tomu, že by bylo možné na tuto argumentaci pohlížet tak, že částečně zpochybňuje skutková posouzení Tribunálu, nemění to nic na tom, že tímto důvodem společnost Fastweb v podstatě tvrdí, že Tribunál posoudil existenci jejího zájmu na rozhodnutí sporu na základě nesprávného kritéria vycházejícího z neexistence aktuálního nebo předvídatelného využívání služeb stran dotčeného spojení, zatímco měl pouze určit, zda by se její právní postavení nebo hospodářská situace mohla s ohledem na předvídatelné účinky tohoto spojení na konkurenční podmínky, které mají vliv na tuto společnost, změnit zrušením sporného rozhodnutí.
- 29 Taková výtku spadá do pravomoci soudu rozhodujícího o kasačním opravném prostředku v rozsahu, v němž se týká nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál dopustit, takže první důvod kasačního opravného prostředku musí být považován za přípustný v rozsahu, v němž se vztahuje k této výtce.
- 30 Z judikatury Soudního dvora dále vyplývá, že umožnit účastníkovi řízení, aby vznesl důvod, který nevznesl před Tribunálem, poprvé až před Soudním dvorem, by znamenalo umožnit mu, aby Soudnímu dvoru, jehož pravomoc ve věci kasačního opravného prostředku je omezená, předložil spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Tribunál. V rámci kasačního opravného prostředku je tedy pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných u soudu prvního stupně [usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 13. listopadu 2019, EDP España v. Komise, C-536/19 P(I), nezveřejněné, EU:C:2019:965, bod 22 a citovaná judikatura].

- 31 Společnost Fastweb přitom tím, že tvrdí, že Tribunál neprávem nezohlednil skutkové okolnosti uvedené v bodě 24 tohoto usnesení, jež však nebyly uplatněny v prvním stupni, předkládá ve skutečnosti Soudnímu dvoru důvod, který nebyl vznesen před Tribunálem a vychází z toho, že jejímu návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení mělo být na základě těchto skutkových okolností vyhověno. Argumenty založené na uvedených skutkových okolnostech je tedy třeba odmítnout jako nepřijatelné.
- 32 Naproti tomu a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, musí být argumenty společnosti Fastweb shrnuté v bodech 22 a 23 tohoto usnesení považovány za argumenty, které pro účely posouzení jejího zájmu na rozhodnutí sporu pouze vysvětlují relevantnost analýzy hospodářského postavení tohoto podniku, jak vyplývá z bodu 7 návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení předloženého Tribunálu, a tyto argumenty tedy nemohou být odmítnuty jako nepřijatelné.
- 33 Pokud jde o meritorní přezkum prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že z bodů 25 až 34 napadeného usnesení vyplývá, že Tribunál měl za to, že návrhu společnosti Fastweb na vstup do řízení jako vedlejší účastnice je třeba vyhovět pouze v rozsahu, v němž tato společnost s ohledem na aktuální organizaci svých operací prokázala, že má aktuální nebo budoucí potřebu přístupu k pasivním infrastrukturám od INWIT, a že tedy skutečně musí nebo bude muset od INWIT odebrat hostingové služby.
- 34 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 40 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může každá osoba vstoupit do řízení před unijními soudy, pokud prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého jednomu z těchto soudů.
- 35 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být pojem „zájem na rozhodnutí sporu“ ve smyslu uvedeného čl. 40 druhého pododstavce vymezen s ohledem na samotný předmět sporu a musí být chápán jako přímý a trvající zájem na tom, jak bude rozhodnuto o samotných návrhových žádáních, a nikoli jako zájem ve vztahu k uplatňovaným důvodům nebo argumentům. Výraz „rozhodnutí sporu“ totiž odkazuje na navrhované konečné rozhodnutí tak, jak by bylo uvedeno ve výroku rozsudku, který bude vydán [usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 24. června 2021, *ratiopharm a další v. Komise*, C-220/21 P(I), nezveřejněné, EU:C:2021:521, bod 18, jakož i citovaná judikatura].
- 36 Zejména je třeba ověřit, zda se napadený akt navrhovatele vedlejšího účastenství bezprostředně dotýká a zda je jeho zájem na rozhodnutí sporu určitý. Zájem na rozhodnutí sporu lze totiž považovat za dostatečně přímý pouze tehdy, může-li toto rozhodnutí změnit právní postavení navrhovatele vedlejšího účastenství [usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 24. června 2021, *ratiopharm a další v. Komise*, C-220/21 P(I), nezveřejněné, EU:C:2021:521, bod 19, jakož i citovaná judikatura].
- 37 Kromě toho je třeba rozlišovat mezi navrhovateli vedlejšího účastenství, kteří prokázali přímý zájem na tom, jak bude rozhodnuto o návrhových žádáních předložených účastníky řízení v rámci sporu, v němž chtějí vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci, a těmi, kteří prokázali pouze nepřímý zájem na rozhodnutí sporu z důvodu podobnosti mezi jejich situací a situací jednoho z účastníků řízení [usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 24. června 2021, *ratiopharm a další v. Komise*, C-220/21 P(I), nezveřejněné, EU:C:2021:521, bod 20, jakož i citovaná judikatura].

- 38 Pokud jde konkrétně o existenci takového zájmu v oblasti práva hospodářské soutěže, je důležité zdůraznit, že ustanovení Smlouvy o FEU týkající se pravidel hospodářské soutěže zakotvují právo nebyt vystaven hospodářské soutěži narušené opatřeními, která jsou v rozporu s články 101, 102 a 107 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. listopadu 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise*, *Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci*, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 43, jakož i ze dne 5. listopadu 2019, *ECB a další v. Trasta Komer banka a další*, C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 112).
- 39 Lze se tedy domnívat, že zájem na rozhodnutí sporu by měl být navrhovateli vedlejšího účastenství uznán, pokud režim státní podpory, který je předmětem sporu, může mít přímé a trvající důsledky na jeho hospodářskou situaci, zejména pokud nelze vyloučit, že projekt financovaný prostřednictvím takového režimu nabízí alternativu ke službám nabízeným tímto navrhovatelem, a může tak mít důsledky pro jeho činnost (v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. října 2019, *Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland v. Komise*, C-174/19 P, nezveřejněné, EU:C:2019:1096, body 9, 22 a 40).
- 40 Stejně tak mohli konkurenti podniku, u něhož bylo rozhodnutím Komise zjištěno zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU, jejichž hospodářská situace se dotčeným jednáním změnila, dosáhnout uznání svého zájmu na vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání znějících na zamítnutí žaloby na zrušení rozhodnutí Komise [v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. února 2008, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland v. Komise*, C-385/07 P, nezveřejněné, EU:C:2008:114, body 9 a 10, jakož i usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. června 2012, *Schenker v. Deutsche Lufthansa a další*, C-602/11 P(I), nezveřejněné, EU:C:2012:337, body 11 a 12].
- 41 Z článku 2 odst. 3 a čl. 8 odst. 3 nařízení č. 139/2004 přitom vyplývá, že Komise musí prohlásit spojení podniků, které zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, za neslučitelné s tímto trhem.
- 42 S ohledem na tyto skutečnosti musí být podnik, který působí na jednom nebo několika trzích, které Komise označila za trhy, jež mohou být dotčeny pravděpodobnými protisoutěžními účinky spojení podniků, v zásadě považován za podnik, který má přímý a trvající zájem na tom, jak bude rozhodnuto o návrhových žádáních žaloby proti rozhodnutí o povolení tohoto spojení, pokud nelze v předběžné fázi řízení o žalobě vyloučit, že povolení tohoto spojení a případně podmínky a povinnosti, kterým toto povolení podléhá, mohou mít dopad na činnosti tohoto podniku.
- 43 Okolnost, že takový podnik aktuálně využívá služeb jiného operátora, než jsou strany dotčeného spojení, neumožňuje vyloučit existenci takového zájmu, jelikož, jak uvádí společnost Fastweb, změna soutěžní situace vyplývající z oznámeného spojení může mít i v takovém případě vliv na ekonomické volby, které má tento podnik k dispozici, a na vyjednávací sílu, kterou má při organizaci svých operací.
- 44 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že je na společnosti Fastweb, aby za účelem prokázání svého zájmu na rozhodnutí věci T-692/20 předložila důkaz o tom, že by nemohla vykonávat svou činnost využitím infrastruktur, ke kterým má aktuálně přístup na základě partnerství a spolupráce s jinými operátory, a že tedy skutečně musí nebo bude muset odebírat hostingové služby pro svá přenosová zařízení od INWIT.
- 45 Prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba vyhovět.

- 46 Vzhledem k tomu, že výrok napadeného usnesení je rovněž založen na odůvodnění vycházejícím ze srovnání podmínek a povinností uložených sporným rozhodnutím, je třeba posoudit druhý důvod kasačního opravného prostředku, který zpochybňuje toto odůvodnění.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace

- 47 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Fastweb tvrdí, že se Tribunál v bodě 36 napadeného usnesení dopustil dvou nesprávných právních posouzení.
- 48 Tribunál podle uvedené společnosti porušil čl. 40 druhý pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie, když posuzoval zájem na rozhodnutí sporu nikoli v souvislosti s návrhovými žádáními předloženými společností Iliad Italia, nýbrž tak, že založil své posouzení na analýze provedené Komisí ve sporném rozhodnutí. Tribunál tedy nemůže rozhodnout na základě údajně nesprávných posouzení obsažených v tomto rozhodnutí.
- 49 Kromě toho Tribunál nesprávně srovnal situaci společnosti Fastweb se situací jiných fyzických a právnických osob, když vyžadoval, aby tato společnost prokázala, že podmínky a povinnosti uložené sporným rozhodnutím na ni budou mít specifické účinky.
- 50 Komise tvrdí, že druhý důvod kasačního opravného prostředku spočívá na nesprávném výkladu napadeného usnesení, jelikož Tribunál skutečně posoudil zájem společnosti Fastweb na rozhodnutí sporu na základě kritérií vyplývajících z ustálené judikatury unijních soudů.

Posouzení

- 51 Na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 36 napadeného usnesení, nelze od podniku působícího na jednom nebo několika trzích, které Komise označila za trhy, jež mohou být dotčeny pravděpodobnými protisoutěžními účinky spojení podniků, požadovat, aby prokázal, že se účinky podmínek a povinností uložených stranám spojení na jeho situaci liší od účinků, které vyplývají z jeho stávajících vztahů s jinými operátory.
- 52 Jak totiž uvádí společnost Fastweb, jelikož cílem přezkumu žaloby na neplatnost podané proti rozhodnutí o povolení spojení je zejména posoudit, do jaké míry jsou podmínky a povinnosti uložené tímto rozhodnutím dostatečné k vyloučení vzniku protisoutěžních účinků v případě uskutečnění tohoto spojení, nelze od navrhovatele vedlejšího účastenství očekávat, že v předběžném stadiu řízení prokáže, že tyto podmínky a povinnosti jsou nedostatečné k zabránění takovým účinkům.
- 53 Mimoto vzhledem k tomu, že zájem podniku na zrušení rozhodnutí povolujícího spojení musí být, jak vyplývá z bodů 42 a 43 tohoto usnesení, posuzován, aniž by byla rozhodující skutečnost, že tento podnik aktuálně odebírá služby od jiných operátorů, než jsou strany spojení, pro toto posouzení každopádně nemůže být rozhodující případné srovnání účinků dohod uzavřených s těmito operátory a účinků podmínek a povinností uložených tímto rozhodnutím.
- 54 Z toho vyplývá, že je třeba vyhovět druhému důvodu kasačního opravného prostředku, a tudíž napadené usnesení zrušit.

K návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení předloženému Tribunálu

- 55 Článek 61 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie stanoví, že zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, může sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 56 V projednávané věci má Soudní dvůr všechny nezbytné podklady, aby mohl sám vydat konečné rozhodnutí o návrh společnosti Fastweb na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.
- 57 Společnost Fastweb ve svém návrhu na vstup do řízení tvrdí, že jakožto poskytovatel mobilních a pevných služeb na maloobchodní a velkoobchodní úrovni je jedním z operátorů, který nakupuje hostingové služby v pasivní síťové infrastruktuře. V tomto ohledu tvrdí, že musí mít přístup k serverům od INWIT a že nakupuje hostingové služby na makroserverech od operátorů, jako je INWIT. Z tohoto důvodu má za to, že zrušení sporného rozhodnutí by mělo významný dopad na její postavení.
- 58 Jak vyplývá z bodu 42 tohoto usnesení, takové skutečnosti, jejichž existence je potvrzena sporným rozhodnutím a které Komise nijak nezpochybňuje, postačují k prokázání, že společnost Fastweb má přímý a trvalý zájem na tom, jak bude rozhodnuto o návrhových žádáních znějících na zrušení sporného rozhodnutí předložených společnostmi Iliad Italia, jelikož je nesporné, že prokazují, že společnost Fastweb působí na jednom nebo několika trzích označených Komisí jako trhy, jež mohou být dotčeny pravděpodobnými protisoutěžními účinky oznámeného spojení.
- 59 Za těchto podmínek a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nelze od společnosti Fastweb očekávat, že přesněji prokáže, v čem by oznámené spojení mohlo změnit její postavení jakožto poskytovatele pevných služeb na maloobchodní a velkoobchodní úrovni.
- 60 Kromě toho argumenty Komise, jež mají popřít zájem společnosti Fastweb na vstup do řízení jako vedlejší účastnice z důvodu, že tato společnost neprokázala, že partnerství a spolupráce, do kterých je společnost Fastweb aktuálně zapojena, mohou být ohroženy nebo že skutečně nakupuje nebo bude nakupovat hostingové služby od INWIT, nemohou tento závěr zpochybnit z důvodů uvedených v bodě 43 tohoto usnesení.
- 61 Návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení podanému společnostmi Fastweb ve věci T-692/20 je tudíž třeba vyhovět.

K nákladům řízení

- 62 Pokud jde o náklady řízení související s tímto řízením o kasačním opravném prostředku, podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 63 Vzhledem k tomu, že společnost Fastweb požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné poslezně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Fastweb v souvislosti s kasačním opravným prostředkem.

- 64 Pokud jde o náklady řízení týkající se návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení, podle článku 137 uvedeného jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije rovněž na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, platí, že Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž se končí řízení.
- 65 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci bylo návrhu společnosti Fastweb na vstup do řízení jako vedlejší účastnice vyhověno, je třeba konstatovat, že o nákladech řízení spojených s jejím vedlejším účastenstvím bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů místopředseda Soudního dvora rozhodl takto:

- 1) **Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 27. září 2021, Iliad Italia v. Komise (T-692/20, nezveřejněné, EU:T:2021:686), se zrušuje.**
- 2) **Společnosti Fastweb SpA se povoluje vstup do řízení ve věci T-692/20 jako vedlejší účastnici na podporu návrhových žádání společnosti Iliad Italia SpA.**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Fastweb SpA v řízení o kasačním opravném prostředku.**
- 4) **O nákladech řízení spojených s vedlejším účastenstvím společnosti Fastweb SpA bude rozhodnuto později.**

Podpisy.